



ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕರದಳ್ಯ ತಮ್ಮ
ಕಥೆ-ಕವಿತೆಗಳ ಮೂಲಕ
ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನ
ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ
ಬರಹಗಾರ. ಮಕ್ಕಳ
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ
ಮತ್ತಪ್ಪೆ ಸಿಹಿದಂಟುಗಳ
ಕೊಯಿಲು
ಬಾಕಿಯಿದ್ದಾಗೀಲೇ, ಈ
ಕಿಂದರಜೋಗಿ ಕಾಲನ ಕರೆಗೆ
ಒಗೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

■ ಮಹತೆ
ಚಿತ್ರ: ದೇವ್ ಪತ್ತಾರ



ಕಿಂದರಜೋಗಿ ಕರದಳ್ಯ

ಮೋದಲನೋಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಚ ಗಡುವು
ಮುಖ ಎನ್ನವರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕರದಳ್ಯ (ಆ. 25, 1952 – ಡಿ.
19, 2019) ಅವರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದಾರು
ಮಗುತನ. ಸದಾ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದ,
ತಮ್ಮ ಜೀವನೋತ್ತಾಹವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ
ಹಂಚಿಕ್ಕಿದ್ದ ಅವರು, ತಮ್ಮ ಜೀವನದ್ದುಕ್ಕೂ
ಬಧಿಕ್ಕಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿವ
ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ.

ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಜೀವವ್ಯಾಳಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರ
ಮೂಲಕ. ನನ್ನೋದಯದ ಕಾಲಭೂತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಕುವೆಂಪು, ಬೇಂದ್ರೆ, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ,
ಜಿ.ಎಂ. ರಾಜರತ್ನಂ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ
ಹಿರಿಯರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆದರು;
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರೆಯುವುದು ತಮ್ಮ ಜವಾಬಾಧಿ
ಎದವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ನಂತರದ
ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ

ಸರಿಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು
ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಕುಂಡು ಎಂದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ
ಕವಿಗಳು ಭಾವಿಸಿದರೇನೋ? ಯಾವ ಯಾವ
ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅನಾಧವಾಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ
ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆಸ್ತಿಕೊಂಡು ಲಾಲಿಕಿದವರು
ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು. ತಮ್ಮ ತೋರಿಕೆಯಿಂದ
ಬರೆದುಕೊಂಡು, ಬರೆದುರನ್ನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ
ಹಾಡಿಕೊಂಡು ‘ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ’ವನ್ನು
ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟ ಶೀರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು.
ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಕರದಳ್ಯ ಯವರೂ ಒಬ್ಬರು.
ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಸುಮಾರು 50 ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ
ಅಥವಾ ಭಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳೇ
ಅಗಿರುವುದು ವಿಶೇಷ.

ಕರದಳ್ಯ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ
ಬರೆಯುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಹಂಬಲವಷ್ಟೇ
ಅಗಿರಲಿಲ್ಲ; ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಗತ್ಯವೂ ಆಗಿತ್ತು.
ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಒಡನಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ

ಹಲವು ಮರದ
ಹಣ್ಣ ತಿನ್ನುವ
ಹಕ್ಕೆಯಂತೆದ್ದರೂ
ಅವರ ಮುಖ್ಯ ಒಲವು
ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ
ಬಗೆಗೇ ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸುವ ಮಹತ್ವದ
ಅರಿವು. ಆ ಅರಿವಿನಿದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ
ಕೊನೆಯತನಕ ಬರೆದರು. ಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ
ಜೋಡಿಸಿದರು, ಹಾಡು ಬರೆದರು, ಕಥೆ
ಕಟ್ಟಿದರು, ಒಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು,
ಜೀವನಕಥೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದರು –
ಮೇವುರಾಗಿದ್ದಕೊಂಡೇ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ
ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

‘ನಲಿದಾಡು ಬಾ ನವಿಲೇ’, ‘ಪುಟ್ಟನ ಕನಸು’,
‘ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ನಮಗೆ ಚೆಂದ್ರೆ’, ‘ಚಂದರಮಾಪು
ಒಬ್ಬನ ಇದ್ದಿಯಾ?’ , ‘ಉಳಿಂಗೊಂಬೆಯ
ಹುಟ್ಟಿರು’, ‘ಆಕಾಶವೇಕೆ ಮೇಲಿದೆ?’,
‘ಉಳಿಂಗೊಂಬೆ’, ‘ಮಾಯದ ಗಂಬೆ’, ‘ಕಾಡು
ಕನಸಿನ ಬೆಡಿಗೆ’ – ಇವು ಕರದಳ್ಯ ಯವರು
ಕೆಲವು ಜನಪ್ರಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರು.

ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕರದಳ್ಯ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ
ಶಹಾಪುರದವರು. ಧಾರವಾಡದ ಕನಾಂಟಕ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಸ್ವಾತಕೋಜ್ರ